

14. Oct. 1839

FAKTA

Dato:

14. Oct. 1839

Sidetæl:

Dagbog C, side 14

Dagbogens placering:

Den kgl. Kobberstiksamling, inv.nr.

KKS1974-33

Omtalte personer:

Eduard Hauser

TRANSSKRIFTION

14de Mandag.

Til Spoleto kom vi om Middagen, og for der ikke at kjede os ved heele Tiiden at drive om i Solheeden stege vi op i Værtshuuset; men da vi skulle kjøre bort maatte jeg derfor betale 2 P; thi en Talerken yderst slet Brødsuppe som jeg fik kunne umulig vurderes høiere end 5 B, det Øvrige beregnede man, fordi vi et Par Tiimer havde været under Tag. Den Chocolate man opvartede Rose med i Caffén var ogsaa saare middelmaadig, og vi havde derfor ikke synderlig Aarsag til at være tilfreds med vort Ophold i Spoleto hvor iøvrigt den smukke Natur synes ret at opfordre til Glæde. Men denne Dag synes for os at høre til de uheldige; thi da vi mod Aften nærmede os Terni vare vi nær komne slemt afsted, da vor[?] forkjerte Heste vare nær ved at løbe lybsk; kun Guds Godhed reddede saavel os som vor Veturin, hvem jeg næsten alt saae under Vognhjulene idet han sprang af Vognen for igjen at gribe Tømmerne som han havde tabt; havde Forløberne ikke været saa rolige og paa en Maade ved at dreie tilsiden forhindret Stanghestene i at komme frem, var der all Sandsynlighed for at vi vare komne galt afsted, og var det, som nu skeete blot skeet een Tiime tidligere, da vi vare inde i Bjergpassene, havde vi sandsynligviis været fortabte, da Veien som oftest der gaar ved Siiden af Dybderne, og ikke ved de hyppige Bøininger lader Plads til saadanne Maneuvrer. Rose var nær ved at besvime af Skræk, jeg fik hende imidlertid nogenlunde tilfredsstillet, og da hun kom ind i Vognen saae hun ikke mere til de gale Heste, vi vare ogsaa snart i Terni hvorved jeg ogsaa var glad, da jeg den heele Eftermiddag havde lidt af Smerter i Underlivet. At besøge Vandfaldet som vor tidligere Bestemmelse havde været, var der nu ikke at tænke paa, da deels Opholdet paa Veien, deels vort Humeur havde givet Alt et andet Anstrøg, og det meste af Aftenen tilbragte vi derfor i vort Værelse paa Postgaarden, hvor Veturinen dennegang havde taget ind, maaske dreven dertil ved vore Klager over de tidligere slette Værtshuuse hvori han havde ført os. Om Aftenen gik jeg med Her Hauser¹ i en Caffé, hvor han udviklede for mig, hvad han som Kunstner egentlig ville, og fortalte mig da iblant andet, at han i Paris og Petersburg havde erhvervet sig et Navn; dog har jeg bestandig endnu Tvivl isaahenseende, Manden behager mig aldeeles ikke i Væsen, og naar en Kunstner selv fortæller om sit Navn er dette ikke de beste Tegn.

¹ Eduard Hauser.

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

